

שעת קבורה
צהרי יום א'
12.11.95

שמעון ועקנין ז"ל

הכי קרוב שאפשר - הכי לאדמה

והיה רוכן על רגבי האדמה ומטפל
בממטרה - שתיפתח, ותשקה ותהיה
פריחה מחדשת.

והיה מכופף ברך אחת על אותה אדמה
ובאצבעות ידיו המלאות, בוחן
ומתקן וחופר בור = גומה לורד,
לשיח השושן.

והיה מרכיב על תלת אופניו את
נכדותיו ונכדיו ומראה להם את
הממטרה המסתובבת לכל עבר,
את הפרחים השותים בצמא, את
השתילה המחודשת במשכנו החדש -
ביתו עם חנה תבל"א.

והיו לו נכדים ונכדות ואשה צמודה
אחריו ואיתו, והמון שתילים
ודשאים וחברים לנו ואמונה
בשכינה, ובית כנסת לצום בו, וספר
תורה להתפלל בו.

ויהי בוקר, ויהי ערב - ליל שבת
ותעתק נשימתו -
ושמעון ועקנין בחולצה לבנה של
יום שישי - נעצר. ולא יסף.

ואם תתבוננו סביב ביתו החדש -
תראו את הפריחה המתחדשת, את
הגומות הפעורות פה כמשתאות -
ואת חנה בוכיה, ואת הבנים והבנות
מתייפחים ואת הנכדים והנכדות
שעוד יתגעגעו נורא לסבא שמעון ז"ל.

והיה רוכן ומתכופף ומתקרב - הכי
קרוב שאפשר -
הכי לאדמה. שלום לעפרך - איש
צעיר.

שרהליה שרון